

Az *Universae Ecclesiae* Instrukcióhoz kapcsolódó szerkesztőségi jegyzék

Május 13-án, pénteken az Ecclesia Dei Pápai Bizottság közzé tette azt az Instrukciót, amely XVI. Benedek „*Summorum Pontificum*” Motu Proprio kiadott Apostoli Levelének gyakorlati alkalmazására vonatkozik.

2007. július 7-én a Szentatya az említett dokumentumban az egész egyház számára egyetemes törvényt hirdetett ki abból a célból, hogy szabályozza az 1962-ben érvénybe lépett Római Misekönyv használatát. Az Apostoli Levél előírásai 2007. szeptember 14-én léptek életbe. A pápa a Motu Proprio-val egyidejűleg a világ püspökeihez intézett levelében részletesen kifejtette döntésének okait az 1970-ben végrehajtott reform előtti római liturgia használatáról. A levélben a Szentatya arra kérte püspöktestvéreit, hogy három évvel a Motu Proprio életbe lépése után, küldjenek jelentést tapasztalataikról a Szentszéknek. Ezek figyelembe vételével kerül most sor az *Universae Ecclesiae* Instrukció közzétételére, amelyet XVI. Benedek 2011. április 8-án hagyott jóvá a Pápai Bizottság elnöke, William Levada bíboros kihallgatása alkalmából. Az Instrukció kelezése, 2011. április 30-a, Szent V. Piusz pápa liturgikus emléknapja – olvassuk a jegyzékben.

Az Instrukció szövege, néhány bevezető és történelmi jellegű megjegyzés után felsorolja az Ecclesia Dei Pápai Bizottság feladatait, majd megjelöl néhány sajátos szabályt és rendelkezést. Ezek közül elsőként az egyházmegyes püspök illetékességét határozza meg, majd felvázolja azoknak a híveknek a jogait és kötelességeit, akik az érintett hívek csoportját - *coetus fidelium* - alkotják. Annak a papnak a jogairól és kötelességeiről is szól, aki alkalmas arra, hogy a liturgiát a Római Rítus rendkívüli formájában mutassa be. Meghatározza továbbá a bérálás és az egyházi rend szentségének kiszolgáltatására vonatkozó normákat, a Római Breviárium, a szerzetesrendek liturgikus könyvei, az 1962-től érvényben lévő *Pontificale Romanum* (a pápa által az egész latin egyház számára kiadott főpapi szertartáskönyv), valamint a *Rituale Romanum* (papi

szertartáskönyv) használatának szabályait, továbbá a szent háromnap megünneplésének normáit.

Az Ecclesia Dei Pápai Bizottság annak a reményének ad hangot, hogy az Instrukció normái és utasításai, amelyek a Római Rítus rendkívüli formája (Usus Antiquior) használatát szabályozzák, és amelyek az egyház főpásztorainak lelkipásztori szeretetére és óvatos éberségére vannak bízva, a Szentatya kívánsága szerint hozzájárulnak a kiengesztelődés és az egység megvalósulásához.

P. Federico Lombardi SJ jegyzéke az Universae Ecclesiae nstrukcióról

A május 13-án közzétett dokumentumot az elmúlt hetekben elküldték minden püspöki konferenciának – írja jegyzékében a szentszéki szóvivő, emlékeztetve az Egyházi Törvénykönyv 34. kánonjának előírására: „az utasításokat, melyek a törvények előírásait világítják meg, és a végrehajtásuk során követendő szempontokat fejtik ki és határozzák meg, azok számára adják, akiknek gondoskodniuk kell arról, hogy a törvényeket végrehajtsák”.

A közérthető módon megfogalmazott Instrukció első 8 pontja röviden felidézi a Római Misekönyv történetét egészen az utolsó kiadásig, amelyre 1962-ben, Boldog XXIII. János pápasága idején került sor, valamint az 1970-ben VI. Pál pápa által jóváhagyott misekönyvig, amely a II. vatikáni zsinat liturgikus reformja után készült.

Az Instrukció meghatározza azt az alapelvet, hogy a római liturgia rendes és rendkívüli formájáról van szó, amelyek az egyetlen latin szertartás két használatát jelentik. Mindkettő a „lex orandi” kifejezése. Ősi formája miatt megfelelő tisztelettel meg kell őrizni a rítus rendkívüli formáját.

A most közzétett dokumentum ismételten leszögezi a pápai Motu Proprio célját: a) minden hívőnek felkínálja a római liturgia értékes és megőrizendő kincsét, b) valóban biztosítja a rendkívüli forma használatát mindazoknak, akik erre igényt tartanak, c) elő kívánja mozdítani a kiengesztelődést az egyházban.

A 9-11-ig terjedő pontok emlékeztetnek rá, hogy a pápa rendes (kormányzati) hatalommal ruházta fel az Ecclesia Dei Bizottságot a témát illetően. Egyrészt dönthet azokban az esetekben, amikor jelzések érkeznek, hogy egyes püspökök a Motu Proprio-val esetleg ellentétes intézkedéseket hoztak. Másrészt a

bizottság feladata, hogy az Istentiszteleti Kongregáció jóváhagyásával gondozza a római rítus rendkívüli formája liturgikus szövegeinek kiadását.

A dokumentum ezt követően 23 pontban (12-35) foglalja össze az egyes normákat. Tisztázza a „coetus fidelium” - hívek csoportjának a fogalmát, vagyis azon hívőkét, akik a rendkívüli forma celebrálását kérik. A püspökök bölcs belátására bízta a csoportot alkotó hívek számának megállapítását. Különösen fontos az a meghatározás, miszerint azok a hívek, akik a rendkívüli forma szerinti liturgia bemutatását kérik, semmiképpen sem tartozhatnak olyan csoportokhoz, azokat nem támogathatják, amelyek ellenzik a rendes forma érvényességét vagy törvényességét, illetve nem fogadják el a pápa, mint az egyetemes egyház Legfőbb Pásztorának tekintélyét – olvassuk P. Federico Lombardi SJ szentszéki szóvivő jegyzékében.